

Titel: Ottende Afsnit.

Citation: "Ottende Afsnit.", i *Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1875*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r01-shoot-chptrd1e14732/facsimile.pdf> (tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: *Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1875*

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Ottende Affnit.

Om Fuldbgyrdelsen af Domme i Straffesager.

§ 463.

Politimesteren drager Omsorg for Straffedommes Fuldbgyrdelse. Han staar herved under Statsanklagerens Overtilsyn, forsaavidt Sagen horer under dennes Virkefærd.

Bøder, som ere tillagte den Forurettede, og Erstatning, der under Straffesagen er tilkendt ham, inddrives efter de i Lov om den borgerlige Retspleje foreskrevne Regler. Med Hensyn til Afsoning af den Del af nævnte Bøder, som ikke betales eller indkommer ved Eksekution, har den Forurettede at henvende sig til vedkommende Politimester.

§ 464.

Dyplaar der med Hensyn til Dommens Fortolkning, Beregningen af Fribødsstraffe, som ere idømte eller træde istedetfor idømt Straf, eller andre Indsigelser af den Domsfældte Strid mellem denne og Statsanklageren eller Politimesteren, bliver Spørgsmaalet paa den Domsfældtes Begjæring at forelægge den Ret, som har afsagt Dom i Sagen i første Instans eller ifølge Paaante i Henshold til § 400 ff., men uden at den af Statsanklageren eller Politimesteren anordnede Fuldbgyrdelse af den Grund behøver at udsættes, medmindre Retten beslutter det. Med Afgjørelsen, der træffes efter Reglerne i § 257, kan Besværing finde Sted.

Angaar Spørgsmaalet Identiteten af en undvegen Domsfældt og en senere paaagreben Person, skal mundtlig Forhandling og Bevisførelse finde Sted i et offentligt Retsmøde i den Paaagrebnes Nærværelse; Paaante til Højesteret kan i dette Tilfælde ske paa Grund af væsentlige Formfejl og medføre Hjemvisning, medens der ved Paaante til Landsretten maa finde ny Bevisførelse Sted; endvidere kan Andragende om Gjenoptagelse finde Sted, hvorved Grundsaetningerne i sjette Affnit Kap. IV komme til Anvendelse.

§ 465.

Sagen Straffedom kan fuldbgyrdes før Udløbet af den Frist, i hvilken Paaante i

Medfør af Loven naar aaben, medmindre Afkald paa Paaanke forinden er givet.

For Dødsdomme, selv om de ej kunne paaantes, gjælder en Fuldbyrdesfrist af 3 Dage, som beregnes paa den i § 378 1ste Stykke angivne Maade. Er Døden tillagt den Forurettede, er Fuldbyrdesfristen den i Lov om den borgerlige Retsspleje foreskrevne, hvilken ogsaa gjælder med Hensyn til Erstatning, som ved Straffedommen er tilkjendt.

§ 466.

Ingen Dødsdom maa fuldbyrdes, førend den af Justitsministeren har været Kongen forelagt, og Fuldbyrdesfristen af Kongen er bifaldet.

Den Landsret, som har affagt Dødsdommen, og Højesteret, naar Dommen har været paaantet, skulle afgive Erklæring, hvorvidt der findes Grund til at anbefale den Domsfuldte til Benaadning. Erklæringen forelægges Justitsministeren, naar Paaankefristen er udløbet, eller Dommen er fæstet af Højesteret.

§ 467.

Foruden den Udskættelse eller Standsning af en Straffedom fuldbyrdes, som er eller kan blive Folgen af Paaanke eller Andragende om Sagens Gjenoptagelse, finder saadan Udskættelse eller Standsning fremdeles Sted:

- 1) naar en svanger Kvinde er dømt til Døden,
- 2) naar den, som skal udstaa Livsstraf, Frihedsstraf eller legemlig Straf, bliver afsindig eller overfalder af en heftig, livsfarlig Sygdom,
- 3) naar den, som skal udstaa Frihedsstraf eller legemlig Straf, er i en saadan legemlig Tilstand, at Fuldbyrdesfristen af Straffen eller af den Straf, som efter Omstændighederne (Straffelovens § 23) skulde træde i Stedet, ikke kan finde Sted uden livsvarig Forværrelse af Tilstanden eller anden varig og betydelig Skade,
- 4) naar en umiddelbar Udskættelse af Straffen vilde medføre uforholdsmæssige Følger for den Paagjældendes Belfærd eller væsentlige Ulemper for det Offentlige, kan Justitsministeren tilstede en kortvarig Udskættelse.

Naar den Ret, som har fældet Dommen, finder Grund til at indstille den Domsfældte til fuldstændig Benaadning eller til at benaades med at lide Straf af en mildere Art, udsættes Straffens Fuldbyrkelse; det Samme gjælder, naar Ansøgning herom indgives af den Domsfældte, forsaavidt ikke allerede tidligere en Ansøgning er affaaet. Hvorvidt den alt begyndte Fuldbyrkelse af Straffen skal standses paa Grund af Ansøgning om Benaadning, afgjør Justitsministeren.

§ 468.

Hvorvidt en Domsfældt, der ikke tidligere var fængslet, i det Tidrum, som forløber, førend Straffen kan fuldbyrdes, eller naar Fuldbyrdselen udsættes eller standses, bør henføres i Baretægtsfængsel, afgjør Retten, ifr. § 225; herved finde da Reglerne i andet Afsnit om Fængsling Anvendelse med fornøden Bempelse. Paa lignende Maade finde Reglerne i andet Afsnit Kap. VI Anvendelse med Hensyn til Beslaglæggelse paa Gods for Omkostninger og Erstatning, efter at Dom er gaaet.

Har den, som er domt til Strafarbejde eller til Statsfængsel over 2 Aar, unddraget sig Straffens Fuldbyrkelse, kan Beslaglæggelse paa hans Formue her i Riget anordnes efter Reglerne om denne Forholdsregel i andet Afsnit Kap. IV. Er der efter Afgielsen af Straffedommen hengaaet 10 Aar, kan Andragende til Retten herom kun stilles efter Justitsministerens Befaling. Foruden i de i § 199 Nr. 1 og 2 nævnte Tilfælde bortfalder Beslaglæggelsen, naar Benaadning finder Sted; fremdeles bortfalder den, naar 10 Aar ere hengaaede efter Straffedommens Afgivelse, medmindre Justitsministeren begjærer den vedligeholdt.

§ 469.

Ophæves en Straffedom ifølge Paaante, kommer det Baretægtsfængsel, som den Domsfældte har været underkastet efter Afgielsen af den paaantede Dom, i Betragtning ved den nye Straffedom, som maatte blive afsagt i Sagen, efter Grundsetningerne i Straffelovens § 58.

Det Samme gælder, naar Straffedommen alene er paaanket i Anklagens Interesse, men Paaanken afvises eller Dommen stadfæstes; Afgjørelsen træffes efter Reglerne i § 464.

§ 470.

Naar der til Fuldbyrdselsen af en Straffedom bliver Spørgsmaal om den Domsældtes Paagrøbelse, kunne de samme Forholdsregler anvendes, som ere hjemlede, naar Fængslingssjendelse er affagt.

§ 471.

Bodestrafte, som ikke ere fuldbyrdebe, bortfalde ved den Domsældtes Død.

§ 472.

Med Hensyn til Vredoprejsning har det sit Forblivende ved Lov af 3. April 1868.

§ 473.

Doenstaaende Regler finde med de af Forholdets Natur eller særlige Forstrifter følgende Bemyndelser ogsaa Anvendelse ved Fuldbyrdselsen af Kjendelser, hvorved Retten har paalagt Bidner eller Andre Straf.

Er Bemyndigelse ubeløst mod de i § 137, ifr. § 162, omtalte Kjendelser, kan Fuldbyrdselsen dog forst finde Sted, naar Fristen til at fremsætte Begjæring om Kjendelsens Ophævelse i Genhold til § 138 er forløben, eller Retten har nægtet at efterkomme en saadan Begjæring.

Med Hensyn til Fuldbyrdselsen af de i §§ 147 og 163 ommeldte Bødepaaalæg forholde efter de almindelige Regler om Bøder, som paalægges af Dorighedsmyndigheder.

Niende Afsnit.

Om Omkostninger i Straffesager samt om Rettergangsboeder.

Kapitel I.

Om Omkostninger i Straffesager.

§ 474.

I Straffesager, som forfølges af en offentlig Myndighed, udredes Omkostningerne ved Sagens Behandling og Straffens Fuldbyrdselse af det Offentlige, med Forbehold af